

EMANOIL ȘTIUCĂ
1956-2013

POPESCU Aurelian

I first met Emanoil Știucă when I made my debut as a curator in the Natural Sciences Section of the Museum of Oltenia, Craiova. It was sometime in September 1992, and Emil came to Craiova together with Mr. Costin Rădulescu and Mr. Petre Mihai Samson. I waited for them at the railway station, according to the instructions received from the museum manager, who had told me that a team of experts from the Institute of Speiology Emil Racoviță would come; according to him, they were interested in the fossil samples from Bugulești, which could be found in our museum's collection.

I was utterly mesmerized by the distinction of the two "greats", Rădulescu and Samson, but also by Emil's remarkable skill, because he was very much at ease around the collection. At the time, he was just working on his doctoral dissertation and he was still a disciple of the two researchers.

He was still a young man, bearded, who wore his hair long, gathered in a ponytail (slightly imitating Samson) but he possessed quite a great amount of research experience in the field of palaeontology, as I could understand from his dialogues with his senior masters.

After a quick examination of the samples in the mammal collection, when Emil made me aware of the genuine scientific value of the collection, we established to collaborate in paleontological researches, which would take several years. This collaboration with the ISER researchers has remained the most important event of my entire professional career so far. Three fruitful years then followed. In summer, we would move to Padea castle, on the Jiu river, where we undertook the richest paleontological diggings in Oltenia after 1990. I was in the same team with Emil and strove to keep up with him, at least physically (he was then at the peak of his strength, so I had to make extra efforts to be able to resist to the work rhythm he imposed), considering that in terms of scientific knowledge he was far too advanced for me. He was a field man and a team man. He was extremely serious when engaged in paleontological digging: I have learnt from him what it means to be rigorous in one's work. He would thoroughly explain to me, step by step, the relatively complicated technology of paleontological diggings in search for micromammals. In the evenings, after finishing the diggings and while working on the material and trying to sort it out, Emil was an inexhaustible source of humour and good mood: he would share jokes, funny stories, and recollections. He used to work attentively and he had a special talent for discovering the tiny rodent molars. In this area, too, he showed outstanding rigour, by carefully recording each piece, despite the relaxed atmosphere in which everything was taking place. Drănic diggings were a real school to me, and Emil Știucă was one of the teachers from whom I had a lot to learn.

After the diggings in Drănic were over, I had the opportunity to join Emil in the writing of scientific papers as well. His habit was to work hard at comprehending the topic in the first place, and that is why he took pains to elaborate the text. He used to say so himself: "I write slowly". Indeed, he took his time with writing, but he did a great job at it, it was all worth it! He was thorough, methodical, and adamant about academic guidelines. He had the conscientiousness of a true researcher, as I was able to see on various occasions, when not so much the fear of being "caught" with fake results made him reluctant, but the fact that he could not bear to attach his name to a paper which might contain data which were not verified and confirmed either in the field or in the lab. This way of viewing things, he passed it on to me in the most natural way, without nagging me about it, aware as he was that high professional standards are best transmitted by one's living example. In his turn, he had learnt all this from the two coryphaei or Romanian palaeontology - Rădulescu and Samson - and he did not wish to keep everything for himself.

Years passed by, and our collaborations grew more rare, but we came to a point where we had perfect trust in one another, and each of us knew about the other what he was willing and able to do or not to do. We had another occasion to work together while digging at Roșiile (formerly Bugulești). There were no longer the same conditions as at the Padea castle, and this would probably be an understatement: we slept on the floor, together with a younger colleague, on a plastic foil laid straight on the floor of a room in an old ruined community centre. He could have taken better care of himself (he had started having health issues already), but he wanted very much to engage with the team, to participate, not only in the excavations, but also in the field life, with its pros and cons, fortunes and misfortunes.

I have also met Emil Știucă at several conferences, either national or international. He did not enjoy much presenting the paper himself, and usually he let his collaborators do it, even though he was the main author. However, he never passed unnoticed, because he raised a lot of questions and discussed many problems in panels. He was always in control of his thoughts and discourse and one could tell that he had insight in the problem which was discussed.

He greatly admired his mentors, Costin Rădulescu and Petre Mihai Samson. He was in their "shadow" for some time, as it were, but afterwards he set his own path.

He had a beautiful family whom he loved very much. He often mentioned his wife and son and you could read in his face that he was extremely proud of them and that he had an accomplished family life.

On every single level, he was in that stage where, after hard work and all the existential trials, he was about to pick up the well-deserved fruit. On the professional level, he had become an acknowledged researcher, he had a trustworthy solid team and he was well known for his contributions, both in the country and abroad. He fostered exciting projects, he had a lot of material for further study – he could have very well managed without another outing in the field, as he had plenty of fossil samples for his future papers. He used to take me aside when I visited him at ISER and graciously show me the valuable material he kept in the warehouse. Of course, there was some professional pride in that display. He was working on a dictionary of paleontological terms, a book which, if published, would be tantamount for those in the branch. I have no information about the current stage of the project, but I know that its publication would be a genuine event in the community of vertebrate palaeontologists in Romania.

His recent afflictions did not discontinue, but just slowed down his activity. He was at the highest point of creative maturity, when he was expected to publish his syntheses, to prepare one or two apprentices and guide their steps in the domain, which he so passionately served and loved.

Emil Știucă passed on the other side much too soon... His departure is a tragic loss for his family, his friends, and for Romanian palaeontology. May God rest his soul in peace!

Were it possible to condense Emanoil Știucă's biography in a few sentences, here are the main moments and events:

He was born on July 12th 1956 in Bucharest, where he went to school, practically at all levels of education: primary school, high school (at Theoretical High School Ion Creangă, between 1971-1975) and university – Faculty of Geology-Geography, section of Geological Engineering within University of Bucharest (1978-1983). He defended his doctoral thesis in 2000, with Theodor Neagu as the main coordinator and also under the guidance of Costin Rădulescu and Petre Mihai Samson.

Graduating with honours, in 1983 he was assigned a post at Intreprinderea de Prospecțiuni și Explorări Geologice București (IPGG), and in 1985 he started his activity of scientific research at the Geological Institute of Romania. In 1987 he obtained his degree as a scientific researcher. In 1991 he won a contest for the position of scientific researcher third degree at the Institute of Speleology Emil Racoviță in Bucharest, while in 2004, also as a result of a competition, he became a scientific researcher second degree. He worked a lot in the field: in the Mesozoic deposits in Apuseni Mountains, in the dinosaur strata in Hațeg Basin, in the Miocene on Valea Reghiului and in the Pliocene in Lupoia and Pinoasa quarters. He also undertook explorations in the caves from Scoul Scorotei, Valea Lupsei, Vârful Râiosu in Făgăraș Mountains and at Movile Cave. His research activity materialized in a series of outstanding scientific papers, some of them in ISI journals.

I insert below a list of the most important publications authored or co-authored by Emanoil Știucă as well as a few photographs from the family album.

- ȘTIUCĂ E.** 1993. *Contributions to the knowledge of Gulo spelaeus from Romania*. Travaux de l'Institut de Speleologie «Emil Racoviță» Bucarest. **32**: 119-129.
- ȘTIUCĂ E.** 1994. *Nyctereutes megamastoides (Pommel) dans le Pliocene final d'Oltenie*. Supliment Studia Universitatis „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca. 27 pp.
- ȘTIUCĂ E. & H. ILINCA.** 1995. *Pleistocene mammals (Rodentia) from Movile Cave (Romanie)*. Theoretical and Applied Karstology. București. **8**: 157-161.
- ȘTIUCĂ E., ILINCA H., GIURGIU I.** 1995. *Données faunistiques concernant les grottes de grande altitude des Monts Făgăraș (Carpates Méridionales, Roumanie)* (abstract). Theoretical and Applied Karstology. “Emil Racovita” Institute of Speleology Cluj-Napoca: 29-30.
- ȘTIUCĂ E. & PETCULESCU AL.** 2000. *Studiul geoecologic al zonei Dobra – Roșcani*. In: Știucă N., coord.: „Roșcani unsat pentru mileniul III” Edit. Emia. Deva: 263-266.
- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., SEGHEDI I.** 2001. *Noi date geologice asupra perimetrlui Dobra - Roșcani, cu o privire specială asupra fenomenelor carstice*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **17**: 6-13.
- ȘTIUCĂ E. & POPESCU A.** 2001. *Noi date privind afinitățile cainelui enot (Nyctereutes megamastoides Pommel) din Pliocenul de la Tetoiu (=Bugiulești) (Județul Vâlcea, România)*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **17**: 41-46.
- ȘTIUCĂ E. & PETCULESCU AL.** 2001. *Asupra asociațiilor faunistice de micromamifere Pleistocen superioare de la Movile, Mangalia*. (rezumat). The Third Romanian Symposium on Paleontology. Iași. **3**: 33 pp.
- ȘTIUCĂ E. & ARGHIR R.** 2002. *Martes genus representatives in the Wurmian of Romania*. Theoretical and Applied Karstology. “Emil Racoviță” Institute of Speleology Bucharest. **15**: 111-116.

- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., ARGHIR R.** 2003. *Desmana radulescui a new Pliocene Water-Mole (Talpidae, Insectivora, Mammalia) in Romania.* In: A. Petculescu & E. Știucă (Eds.) Advances in Vertebrate Paleontology - Hen to Panta. Romanian Academy „Emil Racoviță” Institute of Speleology. Bucharest: 71-74.
- ȘTIUCĂ E.** 2003. *Note préliminaire sur les mammifères du Miocène de Reghiu (Dépt. Vrancea, Roumanie).* In: A. Petculescu & E. Știucă (Eds.) Advances in Vertebrate Paleontology - “Hen to Panta”. Romanian Academy „Emil Racoviță” Institute of Speleology. Bucharest: 113-116.
- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., ARGHIR R.** 2004. *Mamiferele mari din Romanianul Bazinului Dacic; implicațiile lor biocronologice.* In: (Ed. coord. R. Olteanu) Romanianul și problemele lui: faună, stratigrafie, sedimentogeneză. Academia Română. Institutul de Speologie „Emil Racoviță”. București: 73-79.
- ȘTIUCĂ E., POPESCU A., PETCULESCU AL.** 2007. *New data on the cave hyena (Crocuta crocuta spelaea Goldfuss 1832) from Muierii Cave (Baia de Fier, Gorj District, Romania).* *Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii.* Muzeul Olteniei Craiova. **23:** 201-208.
- VASILE ȘT., PANAITESCU D., ȘTIUCĂ E., VIRAG A.** 2012. *Additional proboscidean fossils from Mavrodin (Teleorman County, Romania).* *Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii.* Muzeul Olteniei Craiova. **28(2):** 211-218.
- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., VASILE ȘT., TIȚĂ R.** 2012. *Macro- and micromammal faunas associated with Mammuthus (Archidiskodon) meridionalis in the Lower-Middle Pleistocene from Copăceni (Ilfov County, Romania)* (abstract). In: Murariu et al. (eds.) Annual Zoological Congress of "Grigore Antipa" Museum. Bucharest: 76-77.
- ȘTIUCĂ E. & PETCULESCU AL.** 2012. *Hyena, Wolves and Foxes from Peștera cu Oase.* In: Trinkhaus et al. (Eds.) Life and Death at the Peștera cu Oase: A Setting for Modern Human Emergence in Europe. Oxford University Press. Oxford: 346-388.

On Christmas, with his son Florin, in 1986.

Among his colleagues from the University, during a field trip.

With Petre Mihai Samson, during a scientific conference at the Museum of Oltenia, Craiova (1999).

At his desk, at home, in 1998.

Popescu Aurelian
The Oltenia Museum Craiova,
8, Popa Șapcă Str., 200422, Craiova, Romania.
E-mail: aurelian_popescu@yahoo.fr

Received: August 17, 2013
Accepted: September 01, 2013

EMANOIL ȘTIUCĂ
1956-2013

POPESCU Aurelian

L-am cunoscut pe Emanoil Știucă la debutul în activitatea mea ca muzeograf la Secția de Științele Naturii a Muzeului Olteniei Craiova. Era în septembrie 1992, iar Emil a venit la Craiova împreună cu d-nii Costin Rădulescu și Petre Mihai Samson. Î-am așteptat la gară, după cum primisem dispoziție de la directorul muzeului, care-mi spuse că urmează să sosească o echipă de specialiști de la Institutul de Speologie Emil Racoviță, interesați de piesele fosile de la Bugiulești care se găseau în colecția muzeului nostru. Am fost foarte impresionat de distinția celor doi „mari”, Rădulescu și Samson, și de competența lui Emil, care se descurca de minune în colecție. La ora aceea își pregătea teza de doctorat și era încă învățăcel (discipol) al celor doi. Încă Tânăr, bărbos, își purta părul lung, strâns într-o coadă la spate (usoară imitație a lui Samson) și avea o mare experiență de cercetare în paleontologie, după cum reiese din dialogurile cu maeștrii săi. După ce au examinat sumar piesele din colecția de mamifere, unde Emil m-a făcut conștient despre valoarea științifică deosebită a colecției, am stabilit să colaborăm pentru cercetări paleontologice complexe care să se întindă pe câțiva ani. Colaborarea cu cercetătorii de la ISER a rămas pentru mine cel mai important eveniment al activității mele profesionale. Au urmat trei ani rodniici, în care, vara, ne mutam cu toții la castelul de la Padea, pe Jiu, unde am întreprins cele mai fructuoase săpături paleontologice din Oltenia de după 1990. Făceam echipă cu Emil și căutam să țin pasul cu el, măcar fizic (pe atunci era în plină putere, făceam eforturi deosebite să rezist la ritmul pe care îl impunea), pentru că din punctul de vedere al cunoștințelor științifice era încă departe. Era un om de teren și un om de echipă. Era foarte serios la săpături, am învățat de la el ce înseamnă rigoarea în activitate. Îmi explica pe îndelete fiecare pas în relativ complicata tehnologie a săpăturilor paleontologice pentru micromamifere. Seară, după ce veneam de la săpături, în timp ce lucram la trierea materialului, Emil era o sursă inepuizabilă de bună-dispoziție: glume, bancuri, amintiri. Lucra cu atenție și avea o deosebită abilitate de a descoperi micii molari de rozătoare. și aici dădea dovedă de rigoare, nota fiecare piesă cu grijă, deși totul se desfășura într-o atmosferă degajată. Săpăturile de la Drănic au fost pentru mine o școală, iar Emil Știucă a fost unul dintre profesorii de la care am avut ce învăță.

După încheierea săpăturilor de la Drănic am avut ocazia să lucrez cu Emil și la elaborarea unor articole științifice. Căuta să înțeleagă mai întâi fenomenul, de aceea elabora greu textul. Chiar el spunea: „Eu scriu încet”. Scrisă încet, dar bine! Era metodic și aplica fără nici un rabat normele de cercetare. Avea conștiință de cercetător, am văzut asta și cu alte ocazii, când nu teama de a fi prins cu rezultate false îl oprea, ci pentru că nu putea concepe ca într-o lucrare pe care o semnează el să apară lucruri neconstatare pe teren sau în laborator. Mi-a transmis concepția aceasta prin atitudinea lui, nu m-a dădăcăit, știa și credea că standardele înalte de conștiință profesională se transmit cel mai bine prin propriul exemplu. Învățase la rândul lui toate acestea de la cei doi corifei ai paleontologiei românești - Rădulescu și Samson - și înțelegea să nu le țină numai pentru el.

Anii au trecut, am rărit colaborările, dar aveam deja încredere unul în altul, știam unul despre altul ce putem și ce nu ne stă în putință. Am mai avut ocazia să lucrăm împreună la săpăturile de la Roșiiile (fost Bugiulești). Nu mai erau condițiile din castelul de la Padea, aş putea spune că erau chiar contrariul: dormeam pe jos, împreună cu un mai Tânăr coleg, pe o folie de plastic așezată direct pe podeaua unei încăperi dintr-un cămin cultural dezafectat. Ar fi putut să se protejeze mai mult (deja începuseră să apară problemele de sănătate), dar a ținut să fie cu echipa, să participe nu numai la excavații, ci și la viața de tabără, cu farmecul și cu vicisitudinile ei.

L-am mai întâlnit pe Emil Știucă la câteva conferințe, naționale sau internaționale. Nu-i plăcea să prezinte lucrările, de obicei îi lăsa pe colaboratori, deși el era primul autor. Se făcea însă remarcat pentru întrebările pe care le punea sau pentru problemele pe care le punea în discuție. Era stăpân pe sine și se vedea că vorbește în cunoștință de cauză.

Își admira mult maeștrii, pe Costin Rădulescu și pe Petre Mihai Samson. A stat în umbra lor o vreme, apoi și-a croit propriul drum.

Avea o familie frumoasă pe care o iubea mult. Pomenea mereu de soția și de fiul său și se cîtea pe față lui că era mândru de ei și că avea o viață de familie împlinită.

Ajunsese pe toate planurile în etapa când, după o muncă asiduă și după necazurile vieții, urma să culeagă roadele. Pe plan profesional era un cercetător apreciat, își făcuse o echipă solidă și era cunoscut prin lucrările sale și peste hotare. Avea proiecte frumoase, avea material mult de studiat - ar fi putut să nu mai facă nici o ieșire pe teren și tot ar fi avut piese fosile pentru lucrări. Mă lua de-o parte când ajungeam la ISER și-mi arăta cu bunăvoieță și cu orgoliu profesional ce material valoros are în depozit. Pregătea un dicționar de termeni paleontologici, o carte necesară ca aerul pentru cei din branșă, nu știa în ce stadiu se află acum, dar publicarea ei ar fi un eveniment în lumea paleontologilor vertebratiști din România.

Bolile care l-au măcinat în ultimii ani nu i-au întrerupt, ci doar i-au încetinit activitatea. Era în plină maturitate cretoare, când urma să-și publice sintezele, să-și formeze unul-doi ucenici și să le îndrume pașii în domeniul pe care cu atâtă pasiune l-a slujit și l-a iubit.

Emil Știucă a trecut însă Dincolo prea repede... Plecarea lui este o grea pierdere pentru familie, pentru prietenii și pentru paleontologia românească. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

***

Dacă ar fi să-i povestim condensată în câteva rânduri viața lui Emanoil Știucă, atunci ea ar suna așa:

S-a născut la 12 iulie 1956 la București, unde și-a făcut practic toate studiile: primare, liceale (la Liceul Teoretic Ion Creangă, între anii 1971-1975) și superioare - Facultatea de Geologie-Geografie, secția Inginerie geologică din cadrul Universității București (1978-1983). Să-a susținut teza de doctorat în anul 2000, sub coordonarea lui Theodor Neagu (conducător) și sub îndrumarea lui Costin Rădulescu și Petre Mihai Samson.

Absolvind printre primii, a fost repartizat în anul 1983 la Intreprinderea de Prospecțiuni și Explorări Geologice București (IPGG), în 1985 începându-și activitatea în cercetare științifică la Institutul Geologic al României. În anul 1987 obține titlul de cercetător științific. În 1991 intră prin concurs ca cercetător științific gradul III la Institutul de Speologie Emil Racoviță din București, iar în 2004, tot prin concurs, devine cercetător științific gradul II. A lucrat mult pe teren: în depozitele mezozoice din Munții Apuseni, în stratele cu dinozauri din Bazinul Hateg, în Miocenul de pe Valea Reghiului și în Pliocenul din carierele Lupoia și Pinoasa. A întreprins de asemenea cercetări și în peșterile de la Scoul Scorotei, Valea Lupșei, Vârful Râiosu din Munții Făgăraș și la Peștera Movile. Activitatea sa de cercetare s-a materializat într-o serie de lucrări de înalt nivel științific, unele fiind publicate în reviste cotate cotate ISI.

Redăm mai jos lista de lucrări la care Emanoil Știucă a fost autor sau coautor, precum și o serie de fotografii din albumul de familie.

***

- ȘTIUCĂ E.** 1993. *Contributions to the knowledge of Gulo spelaeus from Romania*. Travaux de l'Institut de Spéléologie „Emil Racoviță“ Bucarest. **32**: 119-129.
- ȘTIUCĂ E.** 1994. *Nyctereutes megamastoides (Pommel) dans le Pliocene final d'Oltenie*. Supliment Studia Universitatis „Babeș-Bolyai“ Cluj-Napoca. 27 pp.
- ȘTIUCĂ E. & H. ILINCA.** 1995. *Pleistocene mammals (Rodentia) from Movile Cave (Romania)*. Theoretical and Applied Karstology. București. **8**: 157-161.
- ȘTIUCĂ E., ILINCA H., GIURGIU I.** 1995. *Données faunistiques concernant les grottes de grande altitude des Monts Făgăraș (Carpates Méridionales, Roumanie)* (abstract). Theoretical and Applied Karstology. „Emil Racoviță“ Institute of Speleology Cluj-Napoca: 29-30.
- ȘTIUCĂ E. & PETCULESCU AL.** 2000. *Studiul geoecologic al zonei Dobra – Roșcani*. In: Știucă N., coord.: „Roșcani unsat pentru mileniul III“) Edit. Emia. Deva: 263-266.
- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., SEGHEDI I.** 2001. *Noi date geologice asupra perimetrlui Dobra – Roșcani, cu o privire specială asupra fenomenelor carstice*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **17**: 6-13.
- ȘTIUCĂ E. & POPESCU A.** 2001. *Noi date privind afinitățile câinelui enot (Nyctereutes megamastoides Pommel) din Pliocenul de la Tetoiu (=Bugiulești) (Județul Vâlcea, România)*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **17**: 41-46.
- ȘTIUCĂ E. & PETCULESCU AL.** 2001. *Asupra asociațiilor faunistice de micromamifere Pleistocen superioare de la Movile, Mangalia*. (rezumat). The Third Romanian Symposium on Paleontology. Iași. **3**: 33 pp.
- ȘTIUCĂ E. & ARGHIR R.** 2002. *Martes genus representatives in the Wurmian of Romania*. Theoretical and Applied Karstology. „Emil Racoviță“ Institute of Speleology Bucharest. **15**: 111-116.
- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., ARGHIR R.** 2003. *Desmana radulescui a new Pliocene Water-Mole (Talpidae, Insectivora, Mammalia) in Romania*. In: A. Petculescu & E. Știucă (Eds.) Advances in Vertebrate Paleontology - Hen to Panta. Romanian Academy „Emil Racoviță“ Institute of Speleology. Bucharest: 71-74.
- ȘTIUCĂ E.** 2003. *Note préliminaire sur les mammifères du Miocène de Reghiu (Dépt. Vrancea, Roumanie)*. In: A. Petculescu & E. Știucă (Eds.) Advances in Vertebrate Paleontology - “Hen to Panta”. Romanian Academy „Emil Racoviță“ Institute of Speleology. Bucharest: 113-116.
- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., ARGHIR R.** 2004. *Mamiferele mari din Romanianul Bazinului Dacic; implicațiile lor biocronologice*. In: (Ed. coord. R. Olteanu) Romanianul și problemele lui: faună, stratigrafie, sedimentogeneză. Academia Română. Institutul de Speologie „Emil Racoviță“. București: 73-79.
- ȘTIUCĂ E., POPESCU A., PETCULESCU AL.** 2007. *New data on the cave hyena (Crocuta crocuta spelaea Goldfuss 1832) from Muierii Cave (Baia de Fier, Gorj District, Romania)*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **23**: 201-208.
- VASILE ȘT., PANAITESCU D., ȘTIUCĂ E., VIRAG A.** 2012. *Additional proboscidean fossils from Mavrodin (Teleorman County, Romania)*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **28(2)**: 211-218.

- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., VASILE ȘT., TIȚĂ R.** 2012. *Macro- and micromammal faunas associated with Mammuthus (Archidiskodon) meridionalis in the Lower-Middle Pleistocene from Copăceni (Ilfov County, Romania)* (abstract). In: Murariu et al. (Eds.) Annual Zoological Congress of "Grigore Antipa" Museum. Bucharest: 76-77.
- ȘTIUCĂ E. & PETCULESCU AL.** 2012. *Hyena, Wolves and Foxes from Peștera cu Oase*. In: Trinkhaus et al. (Eds.) Life and Death at the Peștera cu Oase: A Setting for Modern Human Emergence in Europe. Oxford University Press. Oxford: 346-388.

De Crăciun, cu fiul său, Florin, în 1986.	În mijlocul colegilor de practică studențească.
Împreună cu Petre Mihai Samson, la o conferință științifică a Muzeului Olteniei Craiova (1999).	La biroul de acasă.

Popescu Aurelian
Muzeul Olteniei Craiova,
Str. Popa Șapcă nr. 8, 200422, Craiova, Romania.
E-mail: aurelian_popescu@yahoo.fr

Primit: 17 august, 2013
Acceptat: 01 septembrie, 2013